

¹وَرَفَعَ يَعْقُوبُ عَيْنَيْهِ وَنَظَرَ وَإِذَا عَيْسُو مُقْبِلٌ وَمَعَهُ أَرْبَعُ مِئَةِ رَجُلٍ، فَسَمَّ الْأَوْلَادَ عَلَى لَيْئَةَ وَعَلَى رَاحِيلَ وَعَلَى الْجَارِيتَيْنِ،² وَوَضَعَ الْجَارِيتَيْنِ وَأَوْلَادَهُمَا أُولًا، وَلَيْئَةَ وَأَوْلَادَهَا وَرَاءَهُمْ، وَرَاحِيلَ وَيُوسُفَ آخِرًا.³ وَأَمَّا هُوَ فَاجْتَأَزَ قُدَّامَهُمْ وَسَجَدَ إِلَى الْأَرْضِ سَبْعَ مَرَّاتٍ حَتَّى اقْتَرَبَ إِلَى أَخِيهِ.⁴ فَكَرَّضَ عَيْسُو لِقَائِهِ وَعَاتَقَهُ وَوَقَعَ عَلَى عُنُقِهِ وَقَبَّلَهُ. وَبَكَيَا.⁵ ثُمَّ رَفَعَ عَيْنَيْهِ وَأَبْصَرَ النِّسَاءَ وَالْأَوْلَادَ وَقَالَ، مَا هَؤُلَاءِ مِنْكَ. فَقَالَ، الْأَوْلَادُ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ بِهِمْ عَلَى عَبْدِكَ.⁶ قَافَلَتِ الْجَارِيتَانِ هُمَا وَأَوْلَادُهُمَا وَسَجَدَا.⁷ ثُمَّ اقْتَرَبَتْ لَيْئَةُ أَيْضًا وَأَوْلَادَهَا وَسَجَدُوا، وَبَعْدَ ذَلِكَ اقْتَرَبَ يُوسُفُ وَرَاحِيلُ وَسَجَدَا.⁸ فَقَالَ، مَاذَا مِنْكَ كُلُّ هَذَا الْخِيشِ الَّذِي صَادَقْتُهُ. فَقَالَ، لِأَجْدِ نِعْمَةً فِي عَيْنَيْ سَيِّدِي.⁹ فَقَالَ عَيْسُو، لِي كَثِيرٌ. يَا أَخِي لِيَكُنْ لَكَ الَّذِي لَكَ.¹⁰ فَقَالَ يَعْقُوبُ، لَا. إِنْ وَجَدْتُ نِعْمَةً فِي عَيْنَيْكَ تَأْخُذْ هَدِيَّتِي مِنْ يَدِي، لِأَنِّي رَأَيْتُ وَجْهَكَ كَمَا بَرَى وَجْهَ اللَّهِ، فَضِيتَ عَلَيَّ.¹¹ خُذْ بَرَكَتِي الَّتِي أَنِي بِهَا إِلَيْكَ، لِأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَنْعَمَ عَلَيَّ وَلِي كُلُّ شَيْءٍ. وَأَلَحَّ عَلَيْهِ فَأَخَذَ.¹² ثُمَّ قَالَ، لِيَتْرَحَلَ وَتَذْهَبْ، وَأَذْهَبُ أَنَا قُدَّامَكَ.¹³ فَقَالَ لَهُ، سَيِّدِي غَالِمٌ أَنَّ الْأَوْلَادَ رَحُصَةٌ، وَالْعَنَمَ وَالْبَقَرِ الَّتِي عِنْدِي مُرْصَعَةٌ. فَإِنْ اسْتَكْدَوَهَا يَوْمًا وَاحِدًا مَاتَتْ كُلُّ الْعَنَمِ.¹⁴ لِيَجْتَزَّ سَيِّدِي قُدَّامَ عَبْدِهِ، وَأَنَا أَسْتَأْذِنُ عَلَى مَهْلِي فِي أَثَرِ الْأَمْلَاقِ الَّتِي قُدَّامِي، وَفِي أَثَرِ الْأَوْلَادِ حَتَّى أَجِيءَ إِلَى سَيِّدِي إِلَى سَعِيرَ.¹⁵ فَقَالَ عَيْسُو، أَتُرَكُّ عِنْدَكَ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ مَعِي. فَقَالَ، لِمَذَا. دَعْنِي أَجِدُ نِعْمَةً فِي عَيْنَيْ سَيِّدِي.¹⁶ فَارْجَعَ عَيْسُو ذَلِكَ الْيَوْمَ فِي طَرِيقِهِ إِلَى سَعِيرَ.¹⁷ وَأَمَّا يَعْقُوبُ فَارْتَحَلَ إِلَى سُكُوتَ، وَبَنَى لِنَفْسِهِ بَيْتًا، وَصَنَعَ لِمَوَاشِيهِ مِطْلَاطٍ. لِذَلِكَ دَعَا اسْمَ الْمَكَانِ سُكُوتَ.¹⁸ ثُمَّ أَتَى يَعْقُوبُ سَالِمًا إِلَى مَدِينَةِ شَكِيمَ الَّتِي فِي أَرْضِ كَنْعَانَ، جِئَ جَاءَ مِنْ قَدَّانِ أَرَامَ. وَتَرَلَّ أَمَامَ الْمَدِينَةِ.¹⁹ وَابْتِغَاءَ قِطْعَةِ الْحَقْلِ الَّتِي تَصَبُّ فِيهَا حَيْمَةُ مِنْ يَدِ بَنِي حَمُورَ أَبِي شَكِيمَ بِمَتْنِ قَسِيطَةٍ.²⁰ وَأَقَامَ هُنَاكَ مَدْبَحًا وَدَعَاهُ إِبِلَ إِلَهَ إِسْرَائِيلَ.

¹Jakob hob seine Augen auf und sah seinen Bruder Esau kommen mit vierhundert Mann. Und er teilte seine Kinder zu Lea und Rahel und zu den beiden Mägden² und stellte die Mägde mit ihren Kindern vornean und Lea mit ihren Kindern hernach und Rahel mit Joseph zuletzt.³ Und er ging vor ihnen her und neigte sich siebenmal auf die Erde, bis er zu seinem Bruder kam.⁴ Esau aber lief ihm entgegen und herzte ihn und fiel ihm um den Hals und küßte ihn; und sie weinten.⁵ Und er hob seine Augen auf und sah die Weiber mit den Kindern und sprach: Wer sind diese bei dir? Er antwortete: Es sind Kinder, die Gott deinem Knecht beschert hat.⁶ Und die Mägde traten herzu mit ihren Kindern und neigten sich vor ihm.⁷ Lea trat auch herzu mit ihren Kindern und neigten sich vor ihm. Darnach trat Joseph und Rahel herzu und neigten sich auch vor ihm.⁸ Und er sprach: Was willst du mit all dem Heere, dem ich begegnet bin? Er antwortete: Daß ich Gnade fände vor meinem Herrn.⁹ Esau sprach: Ich habe genug, mein Bruder; behalte was du hast.¹⁰ Jakob antwortete: Ach, nicht! Habe ich Gnade gefunden vor dir, so nimm mein Geschenk von meiner Hand; denn ich sah dein Angesicht, als sähe ich Gottes Angesicht; und laß dir's wohl gefallen von mir.¹¹ Nimm doch den Segen von mir an, den ich dir zugebracht habe; denn Gott hat mir's beschert, und ich habe alles genug. Also nötigte er ihn, daß er's nahm.¹² Und er sprach: Laß uns fortziehen und reisen, ich will mit dir ziehen.¹³ Er aber sprach zu ihm: Mein Herr, du erkennst, daß ich zarte Kinder bei mir habe, dazu säugende

Schafe und Kühe; wenn sie einen Tag übertrieben würden, würde mir die ganze Herde sterben.¹⁴ Mein Herr ziehe vor seinem Knechte hin. Ich will gemächlich hintennach treiben, nach dem das Vieh und die Kinder gehen können, bis daß ich komme zu meinem Herrn nach Seir.¹⁵ Esau sprach: So will ich doch etliche bei dir lassen vom Volk, das mit mir ist. Er antwortete: Was ist's vonnöten? Laß mich nur Gnade vor meinem Herrn finden.¹⁶ Also zog des Tages Esau wiederum seines Weges gen Seir.¹⁷ Und Jakob zog gen Sukkoth und baute sich ein Haus und machte seinem Vieh Hütten; daher heißt die Stätte Sukkoth.¹⁸ Darnach zog Jakob mit Frieden zu der Stadt Sichems, die im Lande Kanaan liegt (nachdem er aus Mesopotamien gekommen war), und machte sein Lager vor der Stadt¹⁹ und kaufte ein Stück Acker von den Kindern Hemors, des Vaters Sichems, um hundert Groschen; daselbst richtete er seine Hütte auf.²⁰ Und er richtete daselbst einen Altar zu und rief an den Namen des starken Gottes Israels.